

«Κοιτάξτε! Εγώ κάτι καινούργιο κάνω, που κιόλας έγινε, δεν το βλέπετε;» Ησ 43,19

Δοκιμασίες όπως η εξορία στη Βαβυλώνα και η καταστροφή του ναού της Ιερουσαλήμ είχαν προκαλέσει ένα συλλογικό τραύμα στον λαό του Ισραήλ και έθεσαν ένα θεολογικό ερώτημα: είναι ο Θεός ακόμα μαζί μας ή μας έχει εγκαταλείψει; Στόχος αυτού του κεφαλαίου του βιβλίου του Ησαΐα είναι να βοηθήσει τον λαό να καταλάβει τι κάνει ο Θεός, να Τον εμπιστευτεί και έτσι να μπορέσει να επιστρέψει στην πατρίδα του. Και ακριβώς μέσα σε αυτή την εμπειρία της εξορίας αποκαλύπτεται το πρόσωπο του Δημιουργού και Σωτήρα Θεού.

«Κοιτάξτε! Εγώ κάτι καινούργιο κάνω, που κιόλας έγινε, δεν το βλέπετε;»

Ο Ησαΐας υπενθυμίζει την πιστή αγάπη του Θεού για τον λαό του. Η πίστη Του παραμένει σταθερή ακόμη και κατά τη διάρκεια των πιο δραματικών περιόδων. Ακόμη και όταν οι υποσχέσεις που δόθηκαν στον Αβραάμ φαίνονται ανέφικτες και η συμφωνία της διαθήκης φαίνεται να βρίσκεται σε κρίση, ο λαός του Ισραήλ παραμένει ένας ιδιαίτερα προνομιακός τόπος για την παρουσία του Θεού στην ιστορία. Το προφητικό βιβλίο πραγματεύεται υπαρξιακά ερωτήματα, που είναι θεμελιώδη όχι μόνο για την εποχή τους, αλλά και για το μέλλον: ποιος κρατά στα χέρια του την πορεία και το νόημα της ιστορίας; Το ερώτημα αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί και σε προσωπικό επίπεδο: Ποιος κρατά στα χέρια του το πεπρωμένο της ζωής μου; Ποιο είναι το νόημα αυτού που ζω ή έχω ήδη ζήσει;

«Κοιτάξτε! Εγώ κάτι καινούργιο κάνω, που κιόλας έγινε, δεν το βλέπετε;»

Ο Θεός παρεμβαίνει συνεχώς στη ζωή μας, κάνοντας «νέα πράγματα». Αν δεν τα αντιλαμβανόμαστε πάντα ή αν δεν μπορούμε να κατανοήσουμε το νόημα και τη σημασία τους, αυτό συμβαίνει επειδή βρίσκονται ακόμη σε εξέλιξη ή επειδή δεν είμαστε έτοιμοι να αναγνωρίσουμε αυτό που συμβαίνει. Αποσπασμένοι από τα γεγονότα, από τις χιλιάδες ανησυχίες που βασανίζουν την ψυχή μας, από όλες τις σκέψεις που μας βομβαρδίζουν, μπορεί να μην αφιερώνουμε αρκετό χρόνο για να παρατηρήσουμε αυτά τα σημάδια που φέρνουν τη βεβαιότητα της παρουσίας Του. Δεν μας έχει εγκαταλείψει ποτέ και δημιουργεί και αναδημιουργεί συνεχώς τη ζωή μας.

«Είμαστε η «καινοτομία», η «νέα δημιουργία» που ο Θεός έφερε στη ζωή [...]. [Δεν κοιτάμε πλέον στο παρελθόν για να μελαγχολήσουμε για τα καλά πράγματα που πέρασαν ή για να κλάψουμε για τα λάθη μας: πιστεύουμε ακράδαντα στη δράση του Θεού, ο οποίος μπορεί να συνεχίσει να δημιουργεί νέα πράγματα».

«Κοιτάξτε! Εγώ κάτι καινούργιο κάνω, που κιόλας έγινε, δεν το βλέπετε;»

Με εκείνους που μοιράζονται μαζί μας την πορεία της ύπαρξής μας, την κοινότητά μας, τους φίλους μας, τους συναδέλφους μας στη δουλειά, ας προσπαθήσουμε να εργαστούμε, να μάθουμε να αντιμετωπίζουμε και να ελπίζουμε πάντα ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν προς το καλύτερο. Το έτος που διανύουμε, το 2025, είναι ένα ξεχωριστό έτος επειδή συμπίπτει ο εορτασμός του ορθόδοξου Πάσχα με όλες τις χριστιανικές ομολογίες. Είθε αυτό το γεγονός, αυτός ο κοινός εορτασμός του Πάσχα, να είναι μια μαρτυρία της βούλησης των Εκκλησιών μας να συνεχίσουν το διάλογο χωρίς ανάπαυλα, προκειμένου να αντιμετωπίσουν από κοινού τις προκλήσεις της ανθρωπότητας και να προωθήσουν κοινές δράσεις. Ας προετοιμαστούμε λοιπόν να ζήσουμε αυτή την περίοδο του Πάσχα μέσα σε πληρότητα χαράς, πίστης και ελπίδας. Όπως ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς, έτσι και εμείς, αφού διασχίσουμε τις ερήμους μας, ας επιτρέψουμε στον εαυτό μας να έχει για συνοδό του σ' αυτό το ταξίδι Εκείνον που καθοδηγεί την ιστορία και τη ζωή μας.

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής